

POSTANOWIENIE

Dnia 29 czerwca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziół

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 29 czerwca 2021 r.,

sprawy **G. B. G.**

skazanego z art.280 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 6 sierpnia 2020 r., sygn. akt II AKa [...]

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w W.

z dnia 25 kwietnia 2019 r., sygn. akt XVIII K [...]

1) oddala kasację jako oczywiście bezzasadną;

**2) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. D.– Kancelaria
Adwokacka w W., obrońcy z urzędu skazanego G. B. G., kwotę
738 zł. (siedemset trzydzieści osiem złotych), w tym 23% VAT,
tytułem wynagrodzenia za sporządzenie i wniesienie kasacji;**

**3) obciąża skazanego kosztami sądowymi postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego G. B. G. w kasacji złożonej od wyroku Sadu Apelacyjnego w [...] z dnia 6 sierpnia 2020 r., sygn. akt II AKa [...], mocą którego zmieniono zaskarżony apelacją obrońcy wyrok Sądu Okręgowego w W. z dnia 25 kwietnia 2019 r., sygn. akt XVIII K [...], zarzucił rażące naruszenia przepisów prawa, które miały wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie: art. 433 § 2 k.p.k. i art. 7 k.p.k.

oraz art. 5 § 2 k.p.k. (zarzut oznaczony pkt 1), art. 433 § 2 k.p.k. i art. 65 § 1 k.p.k. (zarzut z pkt 2), art. 53 § 1 i § 2 k.k. (zarzut z pkt 3).

Prokurator Prokuratury Regionalnej w W. w pisemnej odpowiedzi na kasację, wniósł o oddalenie kasacji obrońcy skazanego G. B. G. jako oczywiście bezzasadnej (pismo Prokuratora Prokuratury Regionalnej w W. z dnia 29 marca 2021 r., RP V Kw [...]).

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Kasację obrońcy skazanego G. G., dzielając argumentację przedstawioną w pisemnej odpowiedzi prokuratora na tę kasację, należało uznać za oczywiście bezzasadną, w rozumieniu art. 535 § 3 k.p.k.

Kasacja strony jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia przysługującym stronie – co do zasady – od prawomocnego wyroku sądu odwoławczego kończącego postępowanie. W żadnym wypadku wniesienie kasacji nie inicjuje zatem kolejnej, zwykłej, kontroli instancyjnej i tejże nie powiela. To nadzwyczajne postępowanie służy jedynie wyeliminowaniu z obrotu prawnego orzeczeń prawomocnych sądu odwoławczego obarczonych rażącymi wadami prawnymi. Stąd też podstawy kasacji strony w postępowaniu karnym zostały ściśle określone (art. 523 k.p.k.). Podstawy takiej nie stanowi zarzut błędu w ustaleniach faktycznych. Zarówno wtedy, gdy jest w niej wprost podnoszony, jak i wówczas, gdy dla obejścia tego ustawowego ograniczenia, przyjmuje pozorną postać zarzutu rażącej obrazę prawa (materialnego, czy procesowego). Również podstawą kasacji strony nie może być zarzut rażącej niewspółmierności kary.

Analiza treści zarzutów ujętych w pkt 1 i pkt 2 kasacji wskazuje, że jej autor kwestionuje jakość dokonanej przez Sąd Apelacyjny w [...] kontroli odwoławczej wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 25 kwietnia 2019 r., sygn. akt XVIII K [...] oraz jej efekt. Sprowadzają się one do wykazania, że Sąd Apelacyjny w [...] nie rozważył w należyty sposób zarzutów i wniosków sformułowanych w apelacji obrońcy G. B. G.. W realiach sprawy nie można podzielić tych zarzutów, gdyż Sąd Apelacyjny w [...] przeprowadził kontrolę instancyjną w sposób właściwy. Pisemne uzasadnienie zaskarżonego kasacją wyroku tego Sądu zawiera powody

rozstrzygnięcia oraz wystarczającą argumentację, wyjaśniającą w sposób logiczny i rzeczowy, dlaczego nie podzielono zarzutów i wniosków zawartych w apelacji obrońcy (por. s. 7 – 25 pisemnego uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 6 sierpnia 2020 r., sygn. akt II AKa [...]). Wbrew stanowisku z kasacji nie można zatem przyjąć aby Sąd Apelacyjny w [...] uchybił wymogom określonym w art. 433 § 2 k.p.k. Powyższe dotyczy zarówno zawartych w apelacji zarzutów wskazujących na naruszenie art. 5 § 2 k.p.k. i art. 7 k.p.k., jak i zarzutów negujących przyjętą kwalifikację prawną i przypisanie działania w ramach zorganizowanej grupy przestępczej. Nie uszło uwadze Sądu Najwyższego, że sporządzone na formularzu uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 6 sierpnia 2020 r., sygn. akt II AKa [...], w zakresie przypisania art. 65 § 1 k.k., nie należy do nadmiernie rozbudowanych, ale jego zwięzłość nie może uzasadniać ponawiania w kasacji tych samych argumentów, co w apelacji. Stopień szczegółowości pisemnego uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego uwarunkowany jest zawsze treścią apelacji i zależy przede wszystkim od tego, jak dalece wywody skarżącego poparte są odwołaniem się do materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie i wynikłych stąd okoliczności oraz jak szeroka jest w apelacji argumentacja prawna, w przypadku postawienia w apelacji zarzutów tego rodzaju. Oczywistym jest, że sąd odwoławczy nie ma obowiązku powtarzania w swoim pisemnym uzasadnieniu wyroku rozważań zawartych w pisemnym uzasadnieniu wyroku sądu pierwszej instancji, może poprzestać na odwołaniu się do ocen zawartych w pisemnym uzasadnieniu wyroku sądu pierwszej instancji, szczególnie gdy zarzuty apelacji w istocie sprowadzają się do gołosłownej i dowolnej polemiki z taką oceną. Wobec powyższego, Sąd Apelacyjny w [...] nie był zobligowany do uargumentowania swojego stanowiska w sposób postulowany w kasacji, gdyż byłoby to jedynie zbędnym powtórzeniem trafnej, spójnej i wyczerpującej argumentacji Sądu I instancji w zakresie przypisania art. 65 § 1 k.k.

Odnosnie zarzutu z pkt 3, to jeszcze raz przypomnieć należy, że z treści art. 523 k.p.k., określającego podstawy kasacji, wynika jednoznacznie, że kasacja nie może być wniesiona wyłącznie z powodu niewspółmierności kary (por. też W. Kozielowicz, Problematyka sądowego wymiaru kary w postępowaniu kasacyjnym oraz apelacyjnym przed Sądem Najwyższym, w: J. Majewski (red.), Dyrektywy

sądowego wymiaru kary, Warszawa 2014, s. 77 – 91). Co prawda przepis ten nie wyklucza podniesienia zarzutu niewspółmierności kary, wolno to jednak uczynić jedynie wówczas, gdy skarżący stawia zarzuty rażącego naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego, a uchybienia te mogły spowodować wymierzenie rażąco niewspółmiernej kary. Zatem owa niewspółmierność kary musi być wynikiem rażącego naruszenia prawa, o którym, w przypadku prawa materialnego można mówić tylko wówczas, gdy sąd nie zastosował się do wynikającego z ustawy nakazu lub postąpił wbrew zakazowi ustawowemu. Na marginesie można zauważyć, iż już w okresie międzywojennym w polskiej doktrynie prawa oraz w orzecznictwie Sądu Najwyższego, jednolicie przyjmowano, iż wymiar kary orzeczony w granicach ustawy pozostawiony jest uznaniu sądu i dlatego nie stanowi podstawy kasacyjnej, przykładowo: a) zarzut zbyt niskiego wymiaru kary i nieuwzględnienia okoliczności wykluczających nadzwyczajne złagodzenie kary, b) nieuwzględnienie dalszych okoliczności łagodzących, które mogłyby ewentualnie wpłynąć na jeszcze wydatniejsze złagodzenie kary, c) przyjęcie bezpodstawnie braku szkody, jako okoliczności łagodzącej, d) nieuwzględnienie przy wymiarze kary sytuacji niewinnej rodziny, e) zarzut, że nie zawieszono wykonania kary, gdyż zawieszenie jej wykonania jest prawem, a nie obowiązkiem sądu (por. L. Peiper, Komentarz do kodeksu postępowania karnego i przepisów wprowadzających tenże kodeks, Kraków 1933, s. 761 – 762). Słusznie wskazywano, że tam gdzie w grę wchodzi należycie umotywowane uznanie sędziowskie tam kontrola kasacyjna jest niedopuszczalna (por. np. OSNIK 1930, poz. 210, OSNIK 1933, poz. 610). Wskazany w zarzucie z pkt 3 kasacji przepis prawa karnego materialnego - art. 53 k.k., określa ogólne dyrektywy wymiaru kary i nie ma w związku z tym charakteru normy stanowczej. Dyrektywy w nim wyszczególnione objęte są sferą sędziowskiego uznania. Stąd podważenie przyjętej na ich podstawie oceny sądu jest wprawdzie możliwe, ale tylko w ramach (niedopuszczalnego w kasacji) zarzutu rażącej niewspółmierności kary, nie zaś przez stawianie zarzutu obrazy prawa materialnego (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 października 2011 r., sygn. akt V KK 96/11, R – OSNKW 2011, poz. 1730)

Kierując się przedstawionymi wyżej motywami, Sąd Najwyższy, z mocy art. 535 § 3 k.p.k., rozstrzygnął jak w postanowieniu.

a.s.